

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงพยาบาลเขาสุกิมี โทร ๐ ๓๙๔๙๕๒๒๕ ต.ว ๑๑๓-๑๑๔

ที่ จป ๐๐๓๒.๓๐๑/๕๖๗/๒

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอส่งคู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและกรอบแนวทางป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนของ
โรงพยาบาลเขาสุกิมี

เรียน หัวหน้ากลุ่มงาน/หัวหน้างาน

โรงพยาบาลเขาสุกิมี ได้จัดทำคู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและกรอบแนวทางป้องกัน
ผลประโยชน์ทับซ้อนของโรงพยาบาลเขาสุกิมี

ในการนี้ โรงพยาบาลเขาสุกิมี ขอส่งคู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนและกรอบแนวทาง
ป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนของโรงพยาบาลเขาสุกิมี จำนวน ๑ เล่ม แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้ ขอความ
ร่วมมือหน่วยงานในสังกัดดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรและประชาชนได้รับทราบโดยทั่วกัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบและประชาสัมพันธ์ให้ทราบโดยทั่วกัน

(นายพิริยะ ภิบาลกุล)

นายแพทย์ชำนาญการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเขาสุกิมี

ทราบ

๑. หัวหน้ากลุ่มการพยาบาล
๒. หัวหน้ากลุ่มงานทันตกรรม
๓. หัวหน้ากลุ่มเภสัชกรรมและคุ้มครองผู้บริโภค
๔. หัวหน้ากลุ่มบริการด้านปฐมภูมิและองค์รวม
๕. หัวหน้ากลุ่มงานประกันสุขภาพฯ
๖. หัวหน้ากลุ่มงานเทคนิคการแพทย์
๗. หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป

คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน โรงพยาบาลเชาสุกิม

Center for Integrity and Transparency Assessment

สารบัญ

	หน้า
เกริ่นนำ	1
บทที่ 1 วิวัฒนาการผลประโยชน์ทับซ้อน	4
บทที่ 2 รู้รอบความทับซ้อน	5
บทที่ 3 ความหลากหลายของแห่งผลประโยชน์ทับซ้อน	8
บทที่ 4 แนวทางการป้องกัน	12
บทที่ 5 บทลงโทษ	14

เกริ่นนำ

“ผลประโยชน์ทับซ้อน รูปแบบใหม่ของการทุจริตคอร์รัปชัน” กล่าวเริ่มจากหน่วยงานในภาครัฐระดับที่รับนโยบายโดยตรงจากรัฐบาล และนำไปวางแผนเพื่อส่งต่อไปยังหน่วยงานในระดับปฏิบัติการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ส่วนราชการในระดับกระทรวง และทบวง ซึ่งมีส่วนราชการระดับรองลงมาคือ กรม-กอง-แผนก
2. รัฐวิสาหกิจและองค์กรของรัฐในรูปแบบต่างๆ ซึ่งจัดตั้งขึ้นด้วยกฎหมายพิเศษ ในหน่วยงานของรัฐ 2 ประเภทนี้ ส่วนราชการดำเนินงานใช้งบประมาณซึ่งได้มาจากการจัดเก็บภาษีจากประชาชน ซึ่ง กรม. อนุมัติในแต่ละปีทั้งงบลงทุน และงบทำการ

ส่วนรัฐวิสาหกิจและองค์กรของรัฐ ดำเนินงานโดยใช้เงินรายได้จากการประกอบการ และงบอุดหนุนของรัฐโดยผ่านการอนุมัติจาก กรม.เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังใช้เงินกู้เพื่อการลงทุนโดยรัฐค้ำประกันด้วย

เนื่องจากหน่วยงานในภาครัฐดำเนินการโดยอาศัยงบประมาณที่ได้รับอนุมัติจาก กรม.นี้เอง จึงเป็นการเปิดโอกาสให้การเมืองเข้าไปแทรกแซงการดำเนินงานของข้าราชการประจำ และพนักงานของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการจัดซื้อจัดจ้างในโครงการขนาดใหญ่ ซึ่งมีวงเงินทุนมากโดยอาศัยตำแหน่งที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำกับดูแลหน่วยงานในความรับผิดชอบ และนี่เองคือจุดเริ่มต้นของการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ หรือที่เรียกว่าการโกงกินนั่นเอง

การทุจริต คอร์รัปชัน เกิดขึ้นได้อย่างไร และมีบุคลากรประเภทเข้าไปเกี่ยวข้อง ทั้งจะป้องกันได้อย่างไร?

เพื่อให้ท่านผู้อ่านมองเห็นจุดเริ่มต้น และเส้นทางของการทุจริต คอร์รัปชันในภาครัฐได้ชัดเจนขึ้น ผู้เขียนใคร่ขอให้ท่านผู้อ่านมองดูเส้นทางเดินของคำสั่งซึ่งมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. จากบนลงล่าง (Top Down) ซึ่งเริ่มจาก กรม. → กระทรวงหรือทบวง → กรมกอง → หน่วยงานระดับแผนหรือเทียบเท่า
2. จากล่างขึ้นบน (Bottom up) ซึ่งเริ่มจากหน่วยงานระดับแผนก → กอง → กรม → กระทรวงหรือทบวง

ถ้าเป็นรัฐวิสาหกิจและองค์กรของรัฐ ก็ทำนองเดียวกันกับส่วนราชการเพียงแต่แทนที่จะผ่านผู้บริหารสูงสุดขององค์กร จะผ่านบอร์ดและลงไปสู่ผู้บริหารสูงสุดขององค์กรอีกทอดหนึ่ง ดังนั้น คำสั่งจาก กรม.ไปถึงหน่วยงานของรัฐมีลักษณะดังนี้คือ

1. จากบนลงล่างเป็นคำสั่งเพื่ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบาย
2. จากล่างขึ้นบนเป็นคำเสนอเพื่อขออนุมัติดำเนินการ หรือเป็นคำขอให้พิจารณาสั่งการตามทางเลือกที่นำเสนอเพื่ดำเนินการ

คำสั่งการในสองลักษณะนี้ ผู้สั่งการมีส่วนรับผิดชอบผลของการดำเนินการ อันเกิดจากคำสั่งการหรือเกิดจากการอนุมัติให้ดำเนินการ ซึ่งมีความเสียหายเกิดขึ้นนอกเหนือจากการรับเสียงสรรเสริญจากความสำเร็จจากการกระทำนั้น

ส่วนจะรับผิดชอบในระดับใดนั้น ขึ้นอยู่กับความผิดและความเสียหายที่เกิดขึ้นซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะดังนี้คือ

1. ความผิดในทางสังคม ซึ่งบุคลากรในภาครัฐจะได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการการเมืองจะได้รับมีตั้งแต่การออกมาขอโทษประชาชนไปจนถึงการลาออกจากตำแหน่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานที่ตนเองทำให้เกิดความเสียหาย

2. ความผิดทางกฎหมายทั้งข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมือง ควรจะได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

ส่วนประเด็นว่าบุคลากรที่ก่อให้เกิดความเสียหายในภาครัฐจากการกระทำทุจริตนั้น เท่าที่อนุমানได้อดีตที่ผ่านมา แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทคือ

1. ข้าราชการการเมือง ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการสั่งการให้กระทำอันก่อให้เกิดความเสียหายนั้น

2. ข้าราชการประจำ ซึ่งสังกัดหรือมิได้สังกัดในหน่วยงานภายใต้ความรับผิดชอบ และได้รับคำสั่งไปดำเนินการจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายขึ้น

3. นักธุรกิจ ผู้ประกอบการกิจการ และทำธุรกรรมกับรัฐในฐานะผู้ขาย หรือผู้รับจ้างทำของ โดยเป็นคู่สัญญากับรัฐ

บุคคล 3 ประเภทนี้เข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหาทุจริตในภาครัฐได้อย่างไร และจะป้องกันได้อย่างไร ?

เกี่ยวกับประเด็นนี้ ถ้าท่านผู้อ่านติดตามข่าวทุจริต คอร์รัปชันในภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในโครงการขนาดใหญ่ก็จะพบว่า บุคคล 3 ประเภทดังกล่าวข้างต้น เข้าไปเกี่ยวข้องกับทุกครั้ง เพียงแต่ว่าในบางกรณีหาหลักฐานเชื่อมโยงไปถึงทั้ง 3 ประเภทเท่านั้น

ส่วนประเด็นว่าบุคคล 3 ประเภทนี้เข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไรนั้น ตอบได้ว่าอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 3 ประเภทนี้ เริ่มตั้งแต่ นักการเมือง อาศัยทุนเงินจากนักธุรกิจเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ข้าราชการประจำอาศัยนักการเมืองเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่ง

ดังนั้น เมื่อมีโอกาสร่วมมือกันแสวงหาประโยชน์ก็ลงมือทำกันเป็นทีม เริ่มจากนักการเมืองมีโครงการในความรับผิดชอบเรียกพ่อค้าทำ และสั่งการให้ข้าราชการประจำเกื้อหนุนช่วยเหลือเกื้อกูล โดยอาศัยช่องโหว่ของระเบียบจัดซื้อจัดจ้าง หรือไม่ก็ทุจริตกันแบบดื้อๆ ด้านๆ ด้วยคิดแบบคะนองอำนาจว่ามีผู้คุ้มกัน ผิดอย่างไรก็รอดได้ หรืออีกประการหนึ่ง พ่อค้าสมคบกับข้าราชการประจำ นำเสนอนักการเมืองเพื่ออนุมัติโครงการโดยเฉพาะผลตอบแทนให้

การทุจริตในลักษณะ 3 ประสานนี้ ผู้ที่เสี่ยงคุกเสี่ยงตารางมากที่สุดก็คือ ข้าราชการประจำ เพราะเป็นผู้ดำเนินการ ส่วนนักการเมืองส่วนใหญ่จะสอบไปไม่ค่อยถึง เว้นไว้แต่ข้าราชการประจำจะจําแนกต่อหลักฐาน และขัดทอดไปถึง

ส่วนพ่อค้ามีโอกาสหลุดรอดมากกว่าใครอื่น เนื่องจากอยู่นอกระบบเว้นไว้แต่ว่าจะทิ้งหลักฐานเป็นร่องรอยให้สืบค้นได้ หรือไม่ก็ถูกข้าราชการประจำขัดทอดในลักษณะดึงเข้ามาติดร่างแหด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม การทุจริตในลักษณะ 3 ประสานนี้ ในระยะหลังนี้เริ่มจะหนีรอดจากกระบวนการยุติธรรมได้มากขึ้น เนื่องจากการโกงกินแนบเนียนขึ้น และซับซ้อนขึ้นยากต่อการนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษได้ จะเห็นได้ชัดเจนในกรณีคอร์รัปชันเชิงนโยบายเป็นตัวอย่าง อีกทั้งความเสียหายอันเกิดจากการทุจริตในแต่ละครั้งเพิ่มขึ้น

ด้วยปัญหาการทุจริตที่สังคมในสังคมไทยมาช้านานนี้ รัฐบาลในหลายยุคหลายสมัยจึงได้คิดกลยุทธต่อต้านการทุจริตในหลายรูปแบบ และในปัจจุบันได้กำหนดกลยุทธต่อต้านการทุจริตไว้หลากหลายกล่าวคือ

รัฐบาลปัจจุบัน ได้กำหนดกลยุทธต่อต้านการทุจริตโดยการวางยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้วางกรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะ 20 ปี โดยมีกรอบวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และได้วางคติพจน์ประจำชาติไว้ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ในยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการภาครัฐ การป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย

กำหนดโมเดลประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยวางหลักยุทธศาสตร์ไว้ว่า สร้างความเข้มแข็งจากภายใน และการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก และนอกจากนี้ยังมีการกำหนดกลยุทธอีกหลายกลยุทธ ดังที่ปรากฏให้เห็นในสื่อทุกแขนง

โดยในส่วนของกระทรวงสาธารณสุข ได้ตอบรับนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดังกล่าว ด้วยการกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระทรวงสาธารณสุข มาตรการ 3ป. 1ค. (ปลูก/ปลูกจิตสำนึก ป้องกัน ปราบปราม และสร้างเครือข่าย) มุ่งเน้นการป้องกันการทุจริตผ่านกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพตามวิสัยทัศน์ กระทรวงสาธารณสุขใสสะอาด ร่วมต้านทุจริต

จึงกล่าวได้ว่า การต่อต้านการทุจริต ได้ถูกกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ ไม่เพียงแต่กระทรวงสาธารณสุขที่ให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว เห็นได้ว่าทุกหน่วยงานภาครัฐได้ให้ความสำคัญในการต่อต้านการทุจริต โดยได้กำหนดวิธีการตรวจสอบความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานหลากหลายรูปแบบ

โรงพยาบาลบางจาก นำโดยผู้อำนวยการโรงพยาบาล ได้ตอบรับดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว จึงออกประกาศโรงพยาบาลบางจาก เรื่อง แสดงเจตจำนงการบริหารงานสุจริต ให้บุคลากรได้รับทราบและตระหนักให้เกิดความสุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอยู่ตลอดเวลา

“ผลประโยชน์ทับซ้อน”

(Conflict of Interest)

“Conflict of Interest” เป็นภาษาต่างประเทศ เป็นถ้อยคำที่ได้มีการกล่าวถึงอย่างกว้างขวางในรอบหลายปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงระยะเวลาที่ประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงในองค์กรต่าง ๆ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งได้สร้างความเสียหายให้กับ ประชาชนโดยส่วนรวมด้วย บรรดานักวิชาการและผู้คนในสังคมไทยต่างก็ได้ให้คำจำกัดความ หรือความหมายของคำว่า “Conflict of Interest” ไว้แตกต่างกันออกไปโดยบ้างแปลความว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน” “ผลประโยชน์ขัดกัน” “ผลประโยชน์ขัดแย้ง” หรือ “การขัดกัน แห่งผลประโยชน์” เป็นต้น ซึ่งถ้อยคำเหล่านี้ถือเป็นรูปแบบหนึ่งของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ อันเป็นภรรกระทำที่ขัดต่อหลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) อีกด้วย

หลัก Conflict of Interest นั้น ได้เริ่มมีปรากฏโดยการบัญญัติหลักการไว้อย่างชัดเจน ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หมวด ๑๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยที่ ๒ ว่าด้วย “การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์” (รัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ ก็มีบัญญัติไว้บ้างเช่นกันแต่ยังไม่ชัดเจนเหมือนกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน) ซึ่งเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นว่าทุกภาคส่วนของสังคมต่างได้ตระหนักถึงความสำคัญและประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับการขัดกัน แห่งผลประโยชน์นั้นให้หมดสิ้นไปจากการศึกษาค้นคว้าของผู้เขียนพบว่า หลัก Conflict of Interest มีได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่หรือมีปรากฏเฉพาะในทางกฎหมายมหาชนของเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น เช่น ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๓ ที่มีหลักการห้ามมิให้ เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจจะขาดความเป็นกลางทำการพิจารณาทางปกครองหรือเป็นผู้ทำคำสั่ง กฎหมาย ภายใต้หลัก Conflict of Interest กฎหมายภายใต้หลัก Conflict of Interest ๕๔ จุลินิติ ก.ย.-ต.ค. ๕๒ ทางปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับหลักความเป็นกลางของผู้พิพากษาหรือตุลาการในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคดี ซึ่งหากผู้พิพากษาคคนใดมีผลประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องอยู่ในคดีนั้น หรือมีสถานะความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับคู่กรณีในคดีนั้น ก็อาจจะถูกคัดค้านได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑ เป็นต้น แต่หลัก Conflict of Interest ยังมีปรากฏอยู่ในกฎหมายต่าง ๆ อีกหลายฉบับด้วยกัน

โดยในที่นี้จะขอล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับหลัก “Conflict of Interest” โดยมีสาระสำคัญดังนี้

สารานุกรมวิกิพีเดีย ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict Interest) คือ “ภาวะที่บุคคลซึ่งอยู่ในสถานะที่ต้องได้รับความเชื่อถือ เช่น นักการเมือง ผู้ให้นโยบาย หรือผู้อำนวยการบริหารของบริษัท มีผลประโยชน์หรือความต้องการทั้งในทางอาชีพ ในบางครั้งรวมถึงเรื่องส่วนตัว ที่ขัดแย้งกัน ความต้องการที่ขัดแย้งกันนี้ทำให้เกิดความลำบากในการทำหน้าที่อย่างยุติธรรม แม้ว่าอาจจะไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่เหมาะสม ผลประโยชน์ทับซ้อนอาจจะทำให้เกิดภาพที่ทำให้ความน่าเชื่อถือของบุคคลนั้นในการกระทำที่เป็นกลางลดลง” ซึ่งอธิบายไว้ค่อนข้างครอบคลุม สรุปคือผลประโยชน์ทับซ้อน คือผลประโยชน์ส่วนตัวขัดแย้งกับผลประโยชน์ส่วนรวมแล้วให้เลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่ง ขยายความให้ชัดเจนอีกนัยก็คือหากเลือกผลประโยชน์ส่วนตัวจะต้องเสียผลประโยชน์ส่วนรวมไป ในขณะที่เดียวกัน ถ้าเลือกผลประโยชน์ส่วนรวมก็ต้องเสียผลประโยชน์ส่วนตัวไป

มาถึงตรงนี้จะเห็นบทบาทของคนดีกับคนไม่ดีมากขึ้น นั่นคือถ้าผลประโยชน์มันซ้อนทับอยู่ อย่างนี้ คนไม่ดีจะเลือกผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวม คนดีก็จะเลือกผลประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าผลประโยชน์ส่วนตัว ยกตัวอย่างเช่น สมมติว่าการกรรมการบริษัทของสหกรณ์สหกรณ์รายหนึ่ง เป็นหุ้นส่วนอีกบริษัทหนึ่งที่ทำธุรกิจด้านไอที มีวาระการประชุมคณะกรรมการบริษัทของสหกรณ์รายหนึ่ง เรื่อง การตัดสินใจจ้างบริษัทมาวางระบบไอที ซึ่งมีบริษัทที่กรรมการคนนั้นเป็นหุ้นส่วนเข้าร่วมการประมูลงานด้วย กรรมการคนนั้นก็ควรจะงดออกเสียงในวาระนี้ หรือไม่เข้าร่วมประชุมในวันดังกล่าว เพราะตนมีผลประโยชน์ทับซ้อนในเรื่องนี้ นั่นก็คือเลือกผลประโยชน์ส่วนรวม ได้ไม่ได้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ในมุมมองของการเมือง ผลประโยชน์ทับซ้อนก็คือการคอร์รัปชันรูปแบบหนึ่งซึ่งทำได้ในหลายๆรูปแบบ

สำหรับการที่จะทำให้อำนาจคอร์รัปชันหมดไปจากประเทศไทยนั้นคงเป็นเรื่องยาก ได้มีกฎหมายต่างๆ หรือข้อบังคับต่างๆ เช่น ในปี 2552 กระทรวงการคลังก็ได้มีคำสั่งห้ามข้าราชการระดับบริหาร ของกระทรวงการคลังซื้อขายหุ้น และห้ามเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาภาษี กับบริษัทเอกชน รวมถึงบริษัทรับทำบัญชีต่างๆ คำสั่งทั้งสองนี้ น่าจะช่วยลดผลประโยชน์ทับซ้อน ของข้าราชการ และเป็นก้าวแรกที่กระทรวงอื่นๆ สมควรเจริญรอยตามเป็นอย่างยิ่ง อีกบทบาทที่สำคัญคือ สถาบันครอบครัวที่จะต้องขัดเกลาเด็กๆ ให้มีคุณธรรมจริยธรรมตั้งแต่เด็ก ผู้ใหญ่ก็ควรเป็นตัวอย่างที่ดีทำ หน้าที่ด้วยความสุจริต สื่อตรง สังคมไทยจะได้ 나아ขึ้น

ความหมายของ สำนักงาน ก.พ. คือ สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีผลประโยชน์ ส่วนตนเข้ามาเกี่ยวข้องกับ จงส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจหรือการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น การกระทำ ดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัว หรือไม่รู้ตัวทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา หรือ บางเรื่อง เป็นการปฏิบัติสืบต่อกันมา จนไม่เห็นว่าจะเป็นสิ่งผิด แต่อย่างใดพฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ ของส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง

แนวคิดของวิชาการ ให้ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อนไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ความหมายอย่างกว้าง หมายถึงรวมถึงการปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบต่อ หน่วยงานหรือองค์การหรือต่อส่วนรวมแต่ดำเนินการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเอง ครอบครัว และเพื่อนฝูง

2. ผลประโยชน์ทับซ้อนสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในหน่วยงาน ภาครัฐ องค์กรธุรกิจ สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรวิชาชีพต่างๆ โดยสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในระดับนโยบายของ ชาติ หน่วยงานราชการ และองค์กรในระดับท้องถิ่น ดังนั้นผลประโยชน์ทับซ้อนจึงมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่ ไม่ก็ร่อยราบบาไปจนถึงนับหมื่นล้านบาท และในบางกรณีความเสียหายได้ปรากฏออกมาในรูปของที่เป็นวัตถุโดย แต่ยังคงรวมถึงผลประโยชน์มิใช่วัตถุอีกด้วย

3. ผลประโยชน์ทับซ้อนมิได้จำกัดเฉพาะผลประโยชน์ของบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมี อกติในการตัดสินใจหรือดำเนินการอันมุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ของหน่วยงานอีกหน่วยงานหนึ่งด้วย เช่น การที่บุคคลดำรงตำแหน่งซ้อนกันทั้งสองหน่วยงาน อันก่อให้เกิดการทับทบบทบาทที่ขัดแย้งกัน และมีการใช้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่งไปรับใช้ผลประโยชน์ของอีกหน่วยงานหนึ่ง

4. “การฉ้อราษฎร์บังหลวง” และ “การคอร์รัปชัน เชิงนโยบาย” (Policy Corruption) ต่างก็ เป็น รูปแบบหนึ่งของผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากทั้งสอง รูปแบบต่างเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่สำหรับ มุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ส่วนตัวและ/หรือพรรคพวก

การให้ความหมายในภาษาไทย

- ผลประโยชน์ทับซ้อน
- การขัดกันแห่งผลประโยชน์
- คอร์รัปชันเชิงนโยบาย
- การที่ผู้ที่ต้องตัดสินใจมีประโยชน์หลายทางซึ่งขัดกัน
- การที่บุคคลปฏิบัติหน้าที่เอาผลประโยชน์ส่วนตัวไปพัวพันในการตัดสินใจ เพื่อเอื้อ ประโยชน์ต่อตนเอง และเป็นการเสีย ประโยชน์ของทางการ

เมื่อพิจารณาความหมายในหลากหลายมุมแล้ว กล่าวโดยสรุป คือ เป็นผลประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ผลประโยชน์ส่วนรวม ขัดกัน อธิบายได้ว่า เป็นสถานการณ์ที่มีผู้ดำรงตำแหน่ง มีอำนาจในการตัดสินใจ และมีหน้าที่รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม แต่ไม่ใช้อำนาจอย่างอิสระ ไม่เป็นกลาง เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เนื่องจากมีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งผลประโยชน์ทับซ้อน ถือว่า เป็นความผิดระดับต้น ไม่ใช่การ “คอร์รัปชัน” แต่เป็นสาเหตุพื้นฐานของการคอร์รัปชัน และเมื่อมีพฤติกรรมของความขัดแย้งกันระหว่าง ผลประโยชน์ส่วนตัว และผลประโยชน์ส่วนรวมเกิดขึ้นจึงนำไปสู่การคอร์รัปชันได้

บทที่ 3 ความหลากหลายแห่งผลประโยชน์ทับซ้อน

➤ รูปแบบของ Conflict of Interests

การรับผลประโยชน์ (Accepting Benefits) ได้แก่

- การรับของขวัญหรือของกำนัลที่มีค่าอื่นๆ ซึ่งส่งผลต่อ การปฏิบัติหน้าที่
- การที่บริษัทสนับสนุนการเดินทางไปประชุม/ดูงานใน ต่างประเทศ ของผู้บริหารและอาจ

รวมถึงครอบครัว

- การที่หน่วยงานราชการรับเงินบริจาคสร้างสำนักงาน จากบริษัทธุรกิจที่ติดต่อกับหน่วยงาน
- เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของแถมหรือผลประโยชน์ในการ ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

➤ การกระทำที่อยู่ในข่าย Conflict of Interests ในหน่วยงานรัฐ

1. การใช้ตำแหน่งไปดำเนินการเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจของตนเองโดยตรง
2. ใช้ตำแหน่งไปช่วยเหลือญาติสนิทมิตรสหาย

3. การรับผลประโยชน์โดยตรง คือ การรับของขวัญและความสะดวกสบายที่เกินความเหมาะสม ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลในการปฏิบัติงานในหน้าที่ การรับของขวัญมีได้หลายรูปแบบ เช่น การลดราคาของที่ซื้อให้ การเลี้ยงอาหารอย่างฟุ่มเฟือย ตลอดจนการให้ความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ให้เอนเอียงหรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ให้ของขวัญนั้นตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐรับของขวัญจากผู้บริหารของบริษัทเอกชนเพื่อช่วยให้บริษัทตนได้รับชนะการประมูลรับงานโครงการขนาดใหญ่ของรัฐ / การที่บริษัทแห่งหนึ่งให้ของขวัญเป็นทองคำมูลค่ามากกว่า ๑๐ บาท แก่เจ้าหน้าที่ในปีที่ผ่านมา และปีนี้เจ้าหน้าที่เร่รุดคืนภาษีให้กับบริษัทนั้นเป็นพิเศษ โดยลัดคิวให้ก่อนบริษัทอื่นๆ เพราะคาดว่าจะได้รับของขวัญอีก / การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไปเป็นคณะกรรมการของบริษัทเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจและได้รับความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ จากบริษัทเหล่านั้น ซึ่งมีผลต่อการให้คำวินิจฉัยหรือข้อเสนอแนะที่เป็นธรรมหรือเป็นไปในลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทผู้ให้ นั่นๆ เป็นต้น

4. การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์โดยใช้ตำแหน่งหน้าที่การงาน คือ การหาประโยชน์ให้กับตนเองครอบครัวหรือพวกพ้องจากตำแหน่งหน้าที่ เป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อตนเอง ตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจหน้าที่ทำให้บริษัทตนเองหรือบริษัทครอบครัวได้รับงานเหมาจากรัฐหรือฝากลูกหลานเข้าทำงาน / การที่เจ้าหน้าที่ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทำสัญญาให้หน่วยงานต้นสังกัดซื้อคอมพิวเตอร์สำนักงานจากบริษัทของครอบครัวตนเอง หรือบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่ / ผู้บริหารหน่วยงานทำสัญญาเช่ารถไปสัมนาและดูงานกับบริษัท ซึ่งเป็นของเจ้าหน้าที่หรือบริษัทที่ผู้บริหารมีหุ้นส่วนอยู่ เป็นต้น

5. การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว เช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ขับรถยนต์ของส่วนราชการ ประกอบอาชีพขายของ นำรถราชการไปส่งของให้ลูกค้า หรือใช้คอมพิวเตอร์ของราชการทำงานส่วนตัว เป็นต้น

6. การนำข้อมูลอันเป็นความลับของหน่วยงานมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว เช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทราบข้อมูลโครงการตัดสินใจบ้านจึงบอกให้ญาติพี่น้องไปซื้อที่ดินบริเวณโครงการดังกล่าวเพื่อขายให้กับราชการในราคาที่สูงขึ้น / การที่เจ้าหน้าที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการโทรคมนาคมทราบมาตรฐาน (Spec) วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการวางโครงข่ายโทรคมนาคม แล้วแจ้งข้อมูลให้กับบริษัทเอกชนที่ตนรู้จักเพื่อให้ได้เปรียบในการประมูล รู้ว่าราชการจะตัดสินใจแล้วรีบชิงไปซื้อที่ดินก่อน iva ก่อน เป็นต้น

7. การทำงานอีกแห่งหนึ่งที่ขัดแย้งกับแห่งเดิม

8. การทำงานหลังจากออกจากตำแหน่งและเอื้อประโยชน์ต่อบริษัท คือ การไปทำงานหลังจากออกจากงานเดิม โดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ หรืออิทธิพลจากที่เคยดำรงตำแหน่งมารับงาน หรือเอาประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ตัวอย่างเช่น การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ใช้อิทธิพลที่เคยดำรงตำแหน่งในหน่วยงานรัฐ รับเป็นที่ปรึกษาให้บริษัทเอกชนที่ตนเคยติดต่อประสานงานโดยอ้างว่าจะได้ติดต่อกับหน่วยงานรัฐได้อย่างราบรื่น / การที่เจ้าพนักงานที่ผู้เกษียณมาทำงานในตำแหน่งเดิมที่หน่วยงาน โดยไม่คุ้มค่ากับภารกิจที่ได้รับมอบหมาย / การที่ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ขององค์กรด้านเวชภัณฑ์และสุขภาพออกจากราชการไปทำงานในบริษัทผลิตหรือขายยา / การไปทำงานให้ผู้อื่นหลังจากออกจากงานเดิม โดยใช้ความรู้หรืออิทธิพลที่เดิมมาชิงงาน หรือ เอาประโยชน์โดยไม่ชอบธรรม เช่น เอาความรู้ในนโยบาย และแผนของ ธนาคารชาติไปช่วยธนาคารเอกชนหลังเกษียณ เป็นต้น

9. ผลประโยชน์ทับซ้อนจากการเปลี่ยนสถานที่ทำงาน

10. การปิดบังความผิด

11. การให้ของขวัญของกำนัลเพื่อหวังความก้าวหน้า

12. การทำงานพิเศษ คือ การเป็นที่ปรึกษาและกำกับการจ้างงานให้แก่ตนเอง รวมถึงการใช้ตำแหน่งสถานภาพการทำงานสาธารณะในการเข้าไปเป็นนายจ้างของภาคเอกชนหรือเป็นเจ้าของเอง นอกจากนี้ ยังรวมถึงการใช้เวลาและเครื่องมือของรัฐในการทำงานพิเศษภายนอกที่ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานด้วยตัวอย่างเช่น การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ทางราชการรับจ้างเป็นที่ปรึกษาโครงการเพื่อให้บริษัทเอกชนที่ว่าจ้างนั้นเกิดความน่าเชื่อถือดีกว่าบริษัทคู่แข่ง / การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอย่างเต็มที่ แต่เอาเวลาไปรับงานพิเศษอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานตามกฎหมาย / การที่ผู้ตรวจสอบบัญชีภาครัฐรับงานพิเศษที่เป็นที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ที่ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบ เป็นต้น

13. การนำโครงการสาธารณะลงในเขตเลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง คือ การใช้อิทธิพลทางการเมืองเพื่อเรียกผลตอบแทนหรือประโยชน์ต่อพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ เช่น การที่นักการเมืองในจังหวัดขอเพิ่มงบประมาณเพื่อนำโครงการตัดถนน สร้างสะพานลงในจังหวัด โดยใช้ชื่อหรือนามสกุลของตนเองเป็นชื่อสะพาน / การใช้งบประมาณในการหาเสียง / การที่รัฐมนตรีอนุมัติโครงการไปลงในพื้นที่หรือบ้านเกิดของตนเอง เป็นต้น

แผนภูมิประโยชน์ขัดแย้ง (Conflict of Interest)

ประเภทของผลประโยชน์ทับซ้อน

1. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง (actual) มีความทับซ้อนระหว่าง ผลประโยชน์ ส่วนตน และสาธารณะ

2. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เห็น (perceived + apparent) เป็นผลประโยชน์ทับซ้อน ที่คนเห็นว่ามี แต่จริง ๆ อาจไม่มีก็ได้

3. ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เป็นไปได้ (potential) ผลประโยชน์ส่วนตน ที่มีในปัจจุบัน อาจจะทับซ้อนกับผลประโยชน์สาธารณะได้ในอนาคต

4. ประโยชน์อย่างอื่นอันคำนวณเป็นเงินได้ เช่น

- การปลดหนี้หรือการลดหนี้ให้เปล่า
- การให้ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ย
- การเข้าค้าประกันโดยไม่คิดค่าธรรมเนียม
- การให้ค่านายหน้าหรือค่าธรรมเนียมการเป็นตัวแทน
- การขาย การให้เช่าทรัพย์สิน เกินมูลค่าที่เป็นจริงตามที่ปรากฏในท้องตลาด
- การใช้สถานที่ ยานพาหนะ หรือทรัพย์สิน โดยคิดค่าเช่าหรือค่าบริการน้อยกว่าที่คิด

กับคนอื่น

- การให้ใช้บริการโดยไม่คิดค่าบริการ หรือคิดน้อยกว่าบุคคลอื่น
- การให้ส่วนลดในสินค้า หรือทรัพย์สินที่จำหน่าย
- การให้เดินทางหรือขนส่งบุคคลหรือสิ่งของโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือคิดค่าใช้จ่ายน้อยกว่า

บุคคลอื่น

- การจัดเลี้ยง การจัดมหรสพ หรือการบันเทิงอื่นให้ โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือคิดค่าใช้จ่าย

น้อยกว่าบุคคลอื่น

ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยา ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยอาศัยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 มาตรา 103

ข้อ 5 เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ได้ดังต่อไปนี้

- (1) จากญาติซึ่งให้โดยเสน่หาตามจำนวนที่เหมาะสมตามฐานะ
- (2) จากบุคคลอื่นราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส ไม่เกิน

สามพันบาท

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นที่มีมูลค่า เกินกว่า 3,000 บาท
โดยมีความจำเป็นต้องรับเพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ ต้อง แจ้งผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานโดยทันที
ที่สามารถกระทำได้

หากมีความจำเป็นต้องรับเพราะเพื่อรักษาไมตรี จะทำอย่างไร ??

แจ้งผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ วินิจฉัย

มีเหตุผล > รับได้ - รับไว้

ไม่เหตุควรรับ > ส่งคืน , ส่งคืนไม่ได้ / มอบให้ส่วนราชการ

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน

หกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

บทที่ 4 แนวทางการป้องกัน

ความขัดแย้ง กับ บทบาท หมายความว่า บุคคลดำรงตำแหน่งที่บทบาทสองบทบาท ขัดแย้งกัน เช่น นาย ก เป็นกรรมการคัดเลือกบุคคลผู้สอบแข่งขัน โดยที่บุตรของนาย ก สมัครสอบด้วย กรณีดังกล่าวเป็นการเสี่ยงต่อการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน แต่ยังไม่เกิดความผิดแต่ประการใด

มาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามรัฐธรรมนูญ

1. มาตรการคัดสรรคนดีเข้าสู่งานทางการเมือง
2. การกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตในตำแหน่ง
3. การเพิ่มระบบและองค์การตรวจสอบการใช้อำนาจ
4. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

การกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตในตำแหน่ง

- การมีประมวลจริยธรรมและการห้ามผลประโยชน์ขัดกัน
- การให้แสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน
- การใช้หลักโปร่งใสในการใช้อำนาจ

แนวทางการปฏิบัติตนของเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคลากรกระทรวงสาธารณสุข

- (1) หลักนิติธรรม
- (2) หลักคุณธรรม
- (3) หลักความโปร่งใส
- (4) หลักการมีส่วนร่วม
- (5) หลักความรับผิดชอบ
- (6) หลักความคุ้มค่า

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ได้กำหนดแนวทางให้ข้าราชการประพฤติ ปฏิบัติรวม 10 ประการ สรุปได้ดังนี้

- (1) ข้าราชการต้องยึดมั่นในจริยธรรม และยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง และเป็นธรรม
- (2) ข้าราชการต้องมีจิตสำนึกที่ดี และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
- (3) ข้าราชการต้องแยกเรื่องส่วนตัวออกจากตำแหน่งหน้าที่ และยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน
- (4) ข้าราชการต้องละเว้นจากการแสวงหาประโยชน์ที่มีขอบโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ และไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตน และประโยชน์ส่วนรวม
- (5) ข้าราชการต้องเคารพและปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายอย่างตรงไปตรงมา
- (6) ข้าราชการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม เป็นกลางทางการเมือง ให้บริการแก่ประชาชนโดยมีอัธยาศัยที่ดี และไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
- (7) ข้าราชการต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการอย่างเคร่งครัด และรวดเร็ว ไม่ถ่วงเวลาให้เนิ่นช้า และใช้ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการดำเนินงานเพื่อการในหน้าที่ และให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง ทันการณ์ และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (8) ข้าราชการต้องมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพ โดยเคร่งครัด

- (9) ข้าราชการต้องยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 (10) ข้าราชการต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของราชการ

โดยรวม

ข้อบังคับสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยจรรยาข้าราชการสำนักงานปลัด
 กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ.2560 7 ข้อ

- ข้อ 1 ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
 ข้อ 2 ยืนหยัดและยึดมั่นในสิ่งที่ถูกต้อง
 ข้อ 3 ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและเสมอภาค
 ข้อ 4 ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและตรวจสอบได้
 ข้อ 5 มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
 ข้อ 6 ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 ข้อ 7 ปฏิบัติตนตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

เมื่อ...พบเห็นและประสบกับปัญหา ...จะอย่างไร

เกิดขึ้นกับตัวเอง ให้พิจารณาผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นว่าส่วนรวมเสียผลประโยชน์หรือไม่ หากส่วนรวมเสียผลประโยชน์ ควรหลีกเลี่ยง เช่น หากท่านเป็นกรรมการพิจารณาจัดจ้างหรือพิจารณาความดีความชอบของบุคคลใกล้ชิด ท่านก็ควรถอนตัวจากการเป็นกรรมการหรืองดออกเสียง เนื่องจากการตัดสินใจอาจมีผลทำให้การพิจารณาเบี่ยงเบน แต่หากเป็นเพียงคนรู้จักธรรมดา ท่านควรประกาศให้ทราบว่า ท่านรู้จักกับบุคคลนั้นต่อคณะกรรมการ ทั้งนี้เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจของท่านและเพื่อความโปร่งใสเกิดขึ้นกับผู้ร่วมงานหรือคนใกล้ชิด ควรให้คำแนะนำด้วยการอธิบายถึงผลหรือโทษของความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม รวมทั้งแนะนำวิธีการเพื่อสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

เมื่อเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน จะต้องถอนตัวออกอย่างสมบูรณ์จากการเป็นผู้มีส่วนในการตัดสินใจ คือ งดแสดงความคิดเห็น ละเว้นจากการให้คำปรึกษา และงดออกเสียง

เคลื่อนย้ายผลประโยชน์ส่วนตัวที่ทับซ้อนอยู่ออกไป เพื่อให้ตนเองสามารถปฏิบัติภารกิจได้โดยปราศจากอคติ

บทที่ 5 บทลงโทษ

กฎหมายที่กำหนดการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล
และประโยชน์ส่วนรวม ผู้ถูกบังคับใช้และบทกำหนดโทษ

ลำดับ	กฎหมาย	ผู้ถูกบังคับใช้	บทลงโทษ
1	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 265 มาตรา 266 มาตรา 265 มาตรา 266 มาตรา 267 มาตรา 268 มาตรา 265 มาตรา 266 มาตรา 267 มาตรา 268 และ มาตรา 284 วรรคสี่ มาตรา 269	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา, นายกรัฐมนตรี, รัฐมนตรี, ผู้บริหารท้องถิ่น, สมาชิกสภาท้องถิ่น, นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี	พ้นจากตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง
2	พระราชบัญญัติจัดการหุ้นส่วน และหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. 2543	นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี	พ้นจากตำแหน่ง
3	พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ ป้องกัน และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) มาตรา 100 มาตรา 103	เจ้าหน้าที่รัฐ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดตำแหน่ง และการกระทำของคู่สมรสให้ ถือว่าเป็นการกระทำของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	เป็นความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ จำคุกไม่เกินสาม ปีหรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
4	ประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกประเภท ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 279 ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินซึ่ง ผู้ตรวจการแผ่นดินได้ใช้อำนาจ ตามมาตรา 280 กำหนดให้ทุก หน่วยงานนำเรื่องการการกระทำ ที่ เป็นการขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคลและ ประโยชน์ส่วนรวมซึ่งเป็น 1 ใน 9 ของค่านิยมหลัก ที่ผู้ตรวจการ แผ่นดินกำหนดไปกำหนดไว้เป็น ส่วน หนึ่งของประมวลจริยธรรม ด้วย	เจ้าหน้าที่ของรัฐ	ผิดวินัยและถอด ถอนออกจากตำแหน่ง กรณีผู้ ดำรงตำแหน่ง ระดับสูงและ นักการเมือง ระดับชาติ กระทำผิด จริยธรรม อย่างร้ายแรง
5	วินัยข้าราชการพลเรือน ตาม พรบ.ข้าราชการพลเรือน		ปลดออก/ไล่ออก

บรรณานุกรม

1. คอลัมน์ปมดิชนออนไลน์
2. คู่มือผลประโยชน์ทับซ้อนกระทรวงสาธารณสุข
3. ความรู้เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน จากการบรรยายของนางฉวีวรรณ นิลวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงาน ป.ป.ท. เรียบเรียงโดย กรมควบคุมมลพิษ
4. นิลบล สุขประเสริฐ นิติกรชำนาญการ กลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรม กรมส่งเสริมการเกษตร

โรงพยาบาลเชาสุกิม ได้ประกาศแสดงเจตจำนงการบริหารงานสุจริต กำหนดมาตรการที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริตและการกระทำผิดวินัย เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของกระทรวงสาธารณสุขใน ๔ มาตรการ คือมาตรการการใช้ธราชาการ มาตรการจริยธรรมจัดซื้อและการส่งเสริมการขาย มาตรการการจัดทำโครงการฝึกอบรมดูงาน ประชุม และสัมมนา และมาตรการการประหยัดพลังงาน ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแสดงเจตจำนง สุจริตในการบริหารราชการเกี่ยวกับมาตรการดังกล่าว รวมทั้งมาตรการด้านอื่นๆ และต่อต้านการทุจริต ตามที่ได้ทราบโดยทั่วกันแล้วนั้น

ปัจจุบัน หน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำและเผยแพร่คู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน โดยการแจ้งเวียนไปยังโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน วิทยาลัยบรมราชชนนี และวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรทุกแห่ง เพื่อให้บุคลากรด้านสาธารณสุขได้เสริมสร้างความรู้และนำไปเป็นข้อมูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริต สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่บุคลากรโรงพยาบาลเชาสุกิม ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความโปร่งใส เพื่อประโยชน์สูงสุดของโรงพยาบาลเชาสุกิมต่อไป

โรงพยาบาลเชาสุกิม ได้ประกาศแสดงเจตจำนงการบริหารงานสุจริต กำหนดมาตรการที่มีความเสี่ยงต่อการทุจริตและการกระทำผิดวินัย เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของกระทรวงสาธารณสุขใน ๔ มาตรการ คือมาตรการการใช้ธราขการ มาตรการจริยธรรมจัดซื้อและการส่งเสริมการขาย มาตรการการจัดทำโครงการฝึกอบรมดูงาน ประชุม และสัมมนา และมาตรการการประหยัดพลังงาน ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแสดงเจตจำนง สุจริตในการบริหารราชการเกี่ยวกับมาตรการดังกล่าว รวมทั้งมาตรการด้านอื่นๆ และต่อต้านการทุจริต ตามที่ได้ทราบโดยทั่วกันแล้วนั้น

ปัจจุบัน หน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านทุจริต กระทรวงสาธารณสุข ได้จัดทำและเผยแพร่คู่มือผลประโยชน์ทับซ้อน โดยการแจ้งเวียนไปยังโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน วิทยาลัยบรมราชชนนี และวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรทุกแห่ง เพื่อให้บุคลากรด้านสาธารณสุขได้เสริมสร้างความรู้และนำไปเป็นข้อมูลในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ร่วมสร้างวัฒนธรรมสุจริต สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริตในกระทรวงสาธารณสุขต่อไป

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่บุคลากรโรงพยาบาลเชาสุกิม ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความโปร่งใส เพื่อประโยชน์สูงสุดของโรงพยาบาลเชาสุกิมต่อไป